

Evangelí del dimecres de la setmana II de Quaresma: l'amor d'una mare

“Mana que aquests dos fills meus seguín en el teu Regne l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra”. La petició de la mare de Jaume i Joan, tan senzilla com agosarada, palesa la generositat d'una mare que vol el millor per als fills: que estiguin el més a prop que es pugui del Senyor.

Evangelí (Mt 20, 17-28)

Mentre Jesús pujava a Jerusalem va prendre a part els dotze deixebles i pel camí els digué:

—Ara pugem a Jerusalem, i el Fill de l'home serà entregat als grans sacerdots i als mestres de la Llei, el condemnaran a mort i el posaran en mans dels pagans perquè l'escarneixin, l'assotin i el crucifiquin; però el tercer dia ressuscitarà.

Llavors la mare dels fills de Zebedeu va anar amb els seus fills a trobar Jesús i es prosternà per fer-li una petició. Jesús li preguntà:

—Què vols?

Ella li respongué:

—Mana que aquests dos fills meus seguin en el teu Regne l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra.

Jesús contestà:

—No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure la copa que jo he de beure?

Els li responen:

—Sí que podem.

Jesús els diu:

—Prou que beureu la meva copa, però seure a la meva dreta o a la meva esquerra, no soc jo qui ho ha de concedir: hi seuran aquells per a qui el meu Pare ho ha preparat.

Quan els altres deu ho sentiren, es van indignar contra els dos germans. Jesús els cridà i els digué:

—Ja sabeu que els governants de les nacions les dominen com si en fossin amos i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci

el vostre esclau; com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per tothom.

Comentari

A l'evangelí d'avui, la mare de Jaume i de Joan, dos dels apòstols més propers a Jesús, irromp amb força davant el Mestre. Es postra davant seu i li dirigeix una petició tan senzilla com agosarada: “Mana que aquests dos fills meus seguin en el teu Regne l’un a la teva dreta i l’altre a la teva esquerra” (v. 21).

Encara que l'evangelista no ho expliciti, podem imaginar que, en sentir aquesta petició, el Senyor s'ompliria de tendresa cap a aquesta dona. Ens pots semblar que la resposta que li dona té un punt d'aspror. A Jesús, però,

probablement li agrada l'atreviment d'aquesta mare. Acaba formulant-li una pregunta nova, a la qual la mare –aquesta vegada, una amb els seus fills– respon afirmativament.

Jesús, intuïnt una possible aspiració merament humana, la corregeix, afirmant la primacia de la voluntat de Déu i de l'actitud de servei per part del qui “és a dalt”.

Avui ens fixem especialment en la valentia d'aquesta dona que no va tenir inconvenients a palesar amb senzillesa al Senyor el desig més profund que anhelava en el cor. Una petició que no era per a ella, sinó per als fills, que estimava molt més que ella mateixa.

Moltes respostes generoses de tants i tantes que ho han deixat tot per seguir el Mestre s'han vist precedides i acompanyades per una obertura generosa dels pares perquè seguissin Jesús per on ell els menés.

Pablo Erdozáin // Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-ii-de-
quaresma-lamor-duna-mare/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-ii-de-quaresma-lamor-duna-mare/)
(18/08/2025)